

НОВ БЪЛГАРСКИ УНИВЕРСИТЕТ

GENB013 “Увод в социалната психология”

РЕЗЮМЕ НА КНИГАТА
«ЧОВЕКЪТ - СОЦИАЛНО ЖИВОТНО»

Изготвил:

Проверил:

София, 2018

В книгата Арънсън представя своето разбиране на това, което определя съответствието на човек за обществото. Той използва множество примери от практиката и реалния живот чрез които илюстрира съответстващите реакции на човек и на цялото общество по различни теми. В основата на книгата е един спазването на социалните норми и тяхното противопоставяне с разбиранията на хората и тяхното поведение. Човек може да промени своето мнение под влияние на обществото. Това е интернализация, където прагматичния човек успява да се разбира с околните. Авторът анализира някои характеристики на индивидуалността на човек като самоуважение, смелост и други, които могат да дефинират равнището на съответствие на човек. Обратното на човек, който съответства на социалните нагласи е човек, който е конформист. Това е индивид, който не обръща внимание на трагедии т.е. поведението му е различно от това на останалите.

АНОТАЦИЯ

В Глава 5 се разглежда когнитивния дисонанс и самооправдаването.

Каква роля, ако има такава, играят познанията за себе си от възбудата и намаляване на когнитивния дисонанс? Съществуват различни гледни точки в теорията за това как когнитивния дисонанс влияе на върху несъответстващото поведение. Според Арънсън познанията за себе си представят стандарти или очаквания, които улесняват дисонантната възбуда.

Перспективата, че когнициите за човек служат като очаквания за поведение първоначално са се развили от модел на Арънсън. Според него, хората заържат очакванията за компетентно и морално поведение, което произтича от традиционния морал и преобладаващите ценности на обществото.

Дисонансът се възбужда, когато хората възприемат несъответствието между своето поведение, като например вземат спорно решение и техните "лични" стандарти или самоочаквания за самопризнания на компетентност и морал. Намаляването на дисонанса е насочени към поддържане на чувство за компетентност и морал чрез обосноваване на несъответстващото поведение. Перспективата за самосъответствие предлага, че това самочувствие утежнява процеса на дисонансна възбуда, защото възприемането на това, което представлява некомпетентния или неморален акт е функция на очакванията, които хората поддържат.